

Η στάση της Ευρώπης απέναντι στη δικτατορία

Κείμενα μαθητών του
προγράμματος
“Am I a European?”
βασισμένα σε
πρωτογενείς πηγές

Συμμετοχή στη
διαθεματική εργασία
Τοπικής Ιστορίας της
Γ΄ Γυμνασίου

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΔΡΟΣΙΑΣ

ΣΧ. ΕΤΟΣ 2017-2018

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

ΟΜΙΛΙΑ μέλους της Συμβουλευτικής Συνέλευσης*
(λαμβάνει χώρα μετά το τέλος της δικτατορίας)

Κύριε Πρόεδρε,

Εμείς, το Συμβούλιο της Ευρώπης, ως υπεύθυνοι της προάσπισης της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καταγγείλαμε το στρατιωτικό καθεστώς της Ελλάδας για την παραβίασή τους και ασκήσαμε αυστηρή κριτική εναντίον της για όλο το χρονικό διάστημα της δικτατορίας, δηλαδή από το 1967 ως το 1974. Θα αποπειραθώ να κάνω έναν σύντομο απολογισμό της δράσης του Συμβουλίου.

Ενώ υπήρχε διεθνής αλληλεγγύη προς τους Έλληνες, οι οργανισμοί και τα έθνη, τα δυτικά κράτη και το ΝΑΤΟ, αδιαφόρησαν για την όλη κατάσταση. Παρόλα αυτά, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα συμμετείχε σε κάποιον βαθμό στον αγώνα μας για τη δημοκρατία στην Ελλάδα.

Επειδή ο οργανισμός μας, το Συμβούλιο της Ευρώπης, δεν έχει πολιτική δύναμη, στραφήκαμε σε πολιτικές συζητήσεις για το κλίμα που επικρατούσε.

Κύριοι Σύεδροι, φαντάζομαι ότι κανείς δεν έχει ξεχάσει τα γεγονότα. Στις 21 Απριλίου 1967 μερικοί συνταγματάρχες ανέτρεψαν τη νόμιμη κυβέρνηση της Ελλάδας και εγκαθίδρυσαν δικτατορική κυβέρνηση. Όπως ίσως θυμάστε, εμείς εδώ στο Συμβούλιο είχαμε προγραμματισμένη συνεδρίαση της Συμβουλευτικής Συνέλευσης στις 24 Απριλίου, λίγες μέρες μετά τα γεγονότα. Όπως ήταν φυσικό, η κατάσταση στην Ελλάδα κυριαρχούσε στην ατζέντα μας και για έναν επιπλέον λόγο. Θυμηθείτε ότι εκείνη την ημέρα, οι Έλληνες συνάδελφοί μας στο Συμβούλιο, αντί να βρίσκονται εδώ, μαζί μας, απουσίαζαν, αφού βρίσκονταν υπό κράτηση στην Ελλάδα.

Πολλά μέλη του Συμβουλίου υποστήριζαν τότε ότι έπρεπε να ληφθούν μέτρα. Μεταξύ αυτών ο Αυστριακός Karl Czernetz, που προώθησε ένα ψήφισμα, λέγοντας ότι ένα από τα μέλη μας παραβίασε τις θεμελιώδεις αρχές μας και ότι είμαστε υποχρεωμένοι να αναλάβουμε δράση. Αν και οι περισσότεροι τότε απέφυγαν να μιλήσουν για αποπομπή της Ελλάδας, οι διαμαρτυρίες οδήγησαν το Συμβούλιο στο να περάσει στην επίσημη δράση στις 26 Απριλίου, με την Οδηγία 256. Η Οδηγία 256 καλούσε την Ελλάδα να αποκαταστήσει το δημοκρατικό καθεστώς και να σεβαστεί τους όρους της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Σας διαβάζω μέρος του κειμένου της Οδηγίας: «Ως μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης, η Ελλάδα οφείλει να παραμείνει πιστή στο καταστατικό του Συμβουλίου. [...] Η Συνέλευση διαμαρτύρεται για όλα τα μέτρα που αντιτίθενται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.»

*Πόστερ της Ελληνικής Επιτροπής κατά της Δικτατορίας, Λονδίνο
(Ιδρυμα της Βουλής)*

Μια εβδομάδα αργότερα ήρθε με επιστολή η απάντηση της στρατιωτικής κυβέρνησης, που τόνισε ότι η Ελλάδα έπρεπε να τεθεί σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, λόγω μιας υποτιθέμενης κομμουνιστικής απειλής, και επικαλέστηκε το άρθρο 15 της Συνθήκης. Με την επιστολή αυτή, η Χούντα ουσιαστικά παραδεχόταν εμμέσως ότι είχε παραβιάσει το Σύνταγμα.

Λίγους μήνες αργότερα, ο κ. Jørgen Peder Hansen, Δανός Σοσιαλδημοκράτης, μάς παρουσίασε εδώ, στο Στρασβούργο, τις [διαπιστώσεις](#) του από την επίσκεψή του στην Ελλάδα.

Η Οδηγία 256 άσκησε άμεση επιρροή και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Εκείνη την εποχή οι εφημερίδες ήταν γεμάτες αναφορές στην κατάσταση στην Ελλάδα. Όμως ο ρόλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ήταν κυρίως οικονομικός. Η Ελλάδα δεν ήταν μέλος της, είχε συνάψει όμως μαζί της Συμφωνία Σύνδεσης. Αργότερα η Ευρωπαϊκή Κοινότητα ανέστειλε τη Συμφωνία Σύνδεσης, εφόσον δεν είχαν αποκατασταθεί οι δημοκρατικοί θεσμοί στην Ελλάδα. Ο Γερμανός Walter Faller, ο οποίος είχε επισκεφθεί την Ελλάδα ως μέλος αποστολής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου λίγες μέρες πριν το πραξικόπημα, υποστήριξε την αναστολή της Συμφωνίας με αυτά τα λόγια: «Είμαστε ευγνώμονες στο Συμβούλιο της Ευρώπης που πήρε αμέσως θέση σε πολιτικό επίπεδο και στηρίζουμε ανεπιφύλακτα το ψήφισμά του».

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα πάγωσε τη σχέση της με την κυβέρνηση της Ελλάδας και αυτό θεωρήθηκε σημάδι αντίδρασης στην κατάσταση. Η Κομισιόν και το Συμβούλιο των Υπουργών όμως αποφάσισαν να μην προβούν σε άμεση επίσημη δήλωση σχετικά με τη δέσμευση της ένωσης, ώστε να αποφευχθεί η αναστάτωση. Ωστόσο, η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων σταμάτησε τη χρηματοδότηση και η Κομισιόν την οικονομική βοήθεια σε μορφή δανείων προς την Ελλάδα. Επιπλέον, το Κοινοβούλιο, και μάλιστα και τα τέσσερα κόμματά του σε συμφωνία μεταξύ τους, ετοίμασε ψήφισμα, με το οποίο απαιτούσε τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων.

Σας θυμίζω ότι τότε κι εμείς, το Συμβούλιο της Ευρώπης, ξεκινήσαμε παράλληλα έρευνα για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Είχε προηγηθεί και έρευνα της Guardian και της Διεθνούς Αμνηστίας. Εμείς στείλαμε ως απεσταλμένο τον Max van der Stoep, Ολλανδό Σοσιαλδημοκράτη, που ταξίδεψε δύο φορές στην Ελλάδα ως εισηγητής και έγραψε άρθρα και [αναφορές](#) για την κατάσταση στην Ελλάδα. Το αποτέλεσμα ήταν ότι το 1968 η Ελλάδα απαγόρευσε στον Van der Stoep να εισέλθει ξανά στη χώρα.

Τα γεγονότα κλιμακώθηκαν από τον Ιούνιο του 1969 και μετά. Η Σοσιαλιστική Διεθνής κατέθεσε [ψήφισμα](#) με το οποίο καταδίκασε το καθεστώς.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με τον υπουργό Εξωτερικών Π. Πιτινέλη, στην Αθήνα. (Η Καθημερινή)

Η κορύφωση ξεκίνησε τον Νοέμβριο του 1969, όταν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων επιβεβαίωσε με απόφαση ότι η Ελλάδα παραβίαζε τη Συνθήκη. Λίγες μέρες μετά, στις 12 Δεκεμβρίου του 1969, και ενώ η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης συνεδρίαζε για να ψηφίσει την **αποπομπή της Ελλάδας** από αυτό, ο Έλληνας υπουργός ανακοίνωσε ότι η Ελλάδα αποχωρούσε με δική της ελεύθερη βούληση.

30 Ιανουαρίου 1969

*Το Συμβουλευτικό Συμβούλιο εισηγείται την αποπομπή της Ελλάδας από το Συμβούλιο της Ευρώπης.
Αρχειο Ιδρύματος Κ. Καραμανλή. Πηγή: Ίδρυμα της Βουλής*

Έτσι, η Ελλάδα έπαψε να είναι μέλος του Συμβουλίου.

Όλα αυτά είχαν την ηχώ τους και στο [NATO](#). Και εκεί υπήρξαν προτάσεις για κυρώσεις εναντίον των συνταγματαρχών, αλλά η διαδικασία δεν προχώρησε, λόγω της γεωστρατηγικής σημασίας της Ελλάδας για τις ΗΠΑ στο ευαίσθητο ΝΑ άκρο της Ευρώπης.

Όλα αυτά, κύριε Πρόεδρε, κύριοι Σύεδροι, οδήγησαν τα επόμενα χρόνια την Ευρώπη στην υιοθέτηση της ρητορικής για τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ενσωμάτωσή τους στις προϋποθέσεις για χρηματική βοήθεια σε άλλες χώρες και στις προϋποθέσεις ένταξης για τις υποψήφιες χώρες μέλη.

Και τώρα, κύριοι Σύεδροι, που η περίοδος της δικτατορίας στην Ελλάδα έχει πια περάσει, μένει να κοιτάξουμε στο παρελθόν και να διδαχθούμε.

Ευχαριστώ.

** Η ομιλία είναι φανταστική. Τα πρόσωπα και οι καταστάσεις είναι πραγματικά. Το κείμενο είναι βασισμένο σε επιστημονικό άρθρο.*

Συγγραφή: Θάλεια Μικρούδη-Κεμπερά, Γ2 (2018),

μέλος του προγράμματος "Am I a European?"

Κύρια πηγή:

Soriano, V.F. (2017). Facing the Greek junta: the European Community, the Council of Europe and the rise of human-rights politics in Europe. *European Review of History* 24(3), 358-376.

Άλλες πηγές:

Council of Europe. European Commission of Human Rights. The Greek Case 1967. Διαθέσιμο στο: https://www.echr.coe.int/Documents/Denmark_v_Greece_I.pdf

Pedaliu, E.G.H. (2011). "A Discordant Note": NATO and the Greek Junta, 1967-1974. *Diplomacy & Statecraft* 22(1), 101-120. DOI: [10.1080/09592296.2011.549745](https://doi.org/10.1080/09592296.2011.549745)

Φωτογραφίες:

Η Καθημερινή (02.04.2018).

<http://www.kathimerini.gr/956869/gallery/epikairothta/ellada/eyrwpaiko-rapismasth-xoynta>

Ίδρυμα της Βουλής των Ελλήνων. Εκθέσεις.

<http://foundation.parliament.gr/central.aspx?slid=111I451I1151I323I457738>

Ίδρυμα της Βουλής των Ελλήνων. Χρονολόγιο.

http://foundation.parliament.gr/VoulhFoundation/VoulhFoundationPortal/images/site_content/voulhFoundation/file/Ektheseis/Diktatoria/Eng/Chronologio%201969_ENG.pdf

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. JØRGEN PEDER HANSEN (Δανού Σοσιαλδημοκράτη)*

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1967 - απόγευμα

Κύριε Πρόεδρε,

Τον Αύγουστο που μας πέρασε, μετέβην στην Ελλάδα μαζί με άλλα μέλη των Σκανδιναβικών Κοινοβουλίων, για να συναντήσουμε αντιπροσώπους του πραξικοπηματικού καθεστώτος και να διερευνήσουμε τις πραγματικές πολιτικές συνθήκες.

Συναντηθήκαμε με τον πρωθυπουργό, κύριο Κόλλια, και τον Υπουργό Εσωτερικών, κύριο Παττακό, καθώς και τον Υπουργό Εξωτερικών, κύριο Οικονόμου-Γκούρα, και τον Υπουργό Δικαιοσύνης, κύριο Ροζάκη.

Δεν έχω κανένα μήνυμα από εκείνους, κύριε Πρόεδρε.

Συναντηθήκαμε και με μερικούς από τους συναδέλφους μας, που βρίσκονται σε κράτηση. Επισκέφθηκα τους γενναίους φίλους μας στους στρατώνες Αμαρουσίου. Το μήνυμά μου είναι από εκείνους.

Εδώ κρατούνται μαζί με άλλους κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους που ανήκουν στην Ένωση Κέντρου, μαζί με τον Πρόεδρο του συμβουλίου του Δήμου της Αθήνας, τρεις στρατηγούς και τον Γενικό Γραμματέα της Ένωσης Κέντρου.

Η Καθημερινή (από το φύλλο της 21^{ης} Απριλίου 1967)
Ίδρυμα της Βουλής

Κάποιοι από τους φυλακισμένους είναι πολύ ηλικιωμένοι, σχεδόν 80 ετών, και άλλοι είναι νεαρής ηλικίας. Βρίσκονται υπό σύλληψη αλλά δεν γνωρίζουν τον λόγο, κανείς δεν τους έχει ενημερώσει. Δεν έχει γίνει επίσημη καταγγελία.

Στους χώρους αυτούς δεν έχει καθαρό αέρα ούτε μπαίνει το φως του ήλιου. Τα παράθυρα ανοίγουν μόνο από έξω. Δεν μπορούν ούτε να δουν τον ουρανό ούτε να αναπνεύσουν. Ο καθένας μπορεί εύκολα να αντιληφθεί ότι δεν είναι δυνατό να διατηρήσει κανείς την υγεία του υπό τέτοιες συνθήκες. Οι πιο ηλικιωμένοι υποφέρουν σωματικά· οι νεότεροι υποφέρουν ψυχολογικά, γιατί φοβούνται ότι το ηθικό τους μπορεί να σπάσει. Φοβούνται ότι οι συνθήκες και η άγνοια για το μέλλον τους μπορεί να τους οδηγήσουν στην απώλεια της ταυτότητάς τους.

Στους φίλους μας επιτρέπεται να διαβάζουν στη φυλακή. Τους επιτρέπονται οι επίσημες, λογοκριμένες από την κυβέρνηση εφημερίδες. Σήμερα στην Ελλάδα η κυβέρνηση αποφασίζει για τους τίτλους και την προτεραιότητα των ειδήσεων, και ποια νέα επιτρέπεται να εμφανίζονται στις εφημερίδες, και ποια όχι. Τα άρθρα στις εφημερίδες γράφονται μόνο από ανθρώπους εξουσιοδοτημένους από την κυβέρνηση. Οι εφημερίδες του εξωτερικού, που διαβάζουν οι κρατούμενοι, έχουν υποστεί τόση λογοκρισία, ώστε το χαρτί τους είναι γεμάτο τρύπες. Παρά την κατάσταση αυτή, τα μέλη του πραξικοπηματικού καθεστώτος μάς δήλωσαν ότι υπάρχει ελευθερία στην Ελλάδα.

*Αφίσα. Παρίσι.
Ίδρυμα της Βουλής*

Κάτι εξίσου σημαντικό είναι το θέμα του συντάγματος. Το παλιό σύνταγμα καταργήθηκε βίαια στις 21 Απριλίου. Το καθεστώς ισχυρίζεται ότι σύντομα θα εκδοθεί νέο σύνταγμα. Οι αντιπρόσωποι του λαού δεν έχουν πάρει μέρος στην προετοιμασία αυτού του νέου συντάγματος. Οι πραγματικοί εκπρόσωποι του λαού είναι κλειδωμένοι σε φυλακές. Έχουν φιμωθεί. Ειδικά εδώ, σε αυτό το Συμβούλιο, πρέπει να γνωρίζουμε αυτό το πολύ σημαντικό γεγονός.

Τα μάτια όλου του κόσμου είναι σήμερα στραμμένα στο καθεστώς, και σωστά είναι στραμμένα εκεί. Είναι σημαντικό να διαχωρίσουμε τη θέση μας από αυτή του καθεστώτος, που έχει διαταράξει τη δημοκρατία τόσο αδίστακτα.

Εάν δεν πράξουμε εναντίον του, ό,τι λέμε, θα είναι μόνο λέξεις. Λέξεις χωρίς σημασία στον δικό μας κόσμο, τη στιγμή που ισχυριζόμαστε ότι η δημοκρατία είναι αναγκαιότητα για τα ανθρώπινα όντα.

Τώρα πρέπει να αποφασίσουμε για το ψήφισμα. Οι Σκανδιναβικές χώρες έχουν θέσει την [υπόθεση](#) υπόψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Όσο διαρκεί αυτή η πίεση, τα μάτια όλου του κόσμου θα είναι στραμμένα στη Χούντα. Η Χούντα θα γνωρίζει σαφέστατα ότι καταδικάζουμε τους ίδιους και τις πράξεις τους και ότι νιώθουμε πως δεν ανήκουν στη δημοκρατική οικογένεια του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Η φωνή του Συμβουλίου της Ευρώπης πρέπει να είναι ειλικρινής και γεμάτη δύναμη. Πρέπει να ακουστεί στην Αθήνα, στο Λονδίνο, στην Ουάσινγκτον και όπου υπάρχει δημοκρατική σκέψη και ευαίσθητοι άνθρωποι.

Η φωνή του Συμβουλίου της Ευρώπης στο Στρασβούργο πρέπει να είναι δυνατή και να ακουστεί από τους φίλους μας στις ελληνικές φυλακές. Πρέπει να τους κάνουμε να νιώσουν ότι δεν είναι μόνοι. Πρέπει να δυναμώσουμε την πίστη τους στη δημοκρατία και να τους επιβεβαιώσουμε ότι είμαστε σταθεροί στη μάχη για ένα καλύτερο μέλλον για τον σπουδαίο ελληνικό λαό.

* Κείμενο βασισμένο στην αυθεντική ομιλία του J.P.Hansen.

Συγγραφή – διασκευή ομιλίας: Θωμάς Κατσούλης, Β2 (2018),

μέλος του προγράμματος “Am I a European?”

Πηγές:

Hansen, J. P. (1967). Speech before the Consultative Assembly (D.67040/25-9-1967). Council of Europe. Διαθέσιμο στο: <https://rm.coe.int/09000016806773a2>

European Commission of Human Rights. The Greek Case 1967. Council of Europe. Διαθέσιμο στο: https://www.echr.coe.int/Documents/Denmark_v_Greece_I.pdf

Δευτερεύουσες πηγές:

Pedaliu, E.G.H. (2011). “A Discordant Note”: NATO and the Greek Junta, 1967-1974. *Diplomacy & Statecraft* 22(1), 101-120. DOI: 10.1080/09592296.2011.549745

Soriano, V.F. (2017). Facing the Greek junta: the European Community, the Council of Europe and the rise of human-rights politics in Europe. *European Review of History* 24(3), 358-376.

Εικόνες:

Ίδρυμα της Βουλής. Εκθέσεις.

<http://foundation.parliament.gr/central.aspx?slid=11114511115116461457767>

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ, ΠΕΜΠΤΗ 28 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1971

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΘΕΜΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ: «Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ» *

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ: κ. MAX VAN DER STOEL, Ολλανδικό Εργατικό Κόμμα

Σκοπός της αναφοράς είναι να ενημερώσει τη Συνέλευση για τα γεγονότα στην Ελλάδα από τον Ιανουάριο του 1970. Παρόλο που η Ελλάδα δεν είναι πια μέλος του οργανισμού, το Συμβούλιο της Ευρώπης δεν μπορεί να αδιαφορεί για τις εξελίξεις στη χώρα αυτή.

Πιστεύω ότι δεν έχει γίνει σχεδόν καμία αλλαγή της κατάστασης τα τελευταία χρόνια. Ο στρατιωτικός νόμος είναι ακόμη σε ισχύ. Καμία πρόοδος δεν έχει επιτευχθεί για την επιστροφή στη δημοκρατία και την αποκατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των βασικών ελευθεριών.

Το συμβούλιο που γνωμοδοτεί για τις αποφάσεις της κυβέρνησης δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να θεωρηθεί σαν ένα πραγματικό κοινοβούλιο. Τα μέλη του συμβουλίου δεν εκλέγονται από τους πολίτες αλλά επιλέγονται από τον πρωθυπουργό. Η κυβέρνηση δεν δείχνει να προτίθεται να διεξαγάγει εκλογές στο προσεχές μέλλον.

Το καθεστώς στην Ελλάδα σκοπεύει να διατηρήσει αυστηρό έλεγχο πάνω σε οποιοδήποτε κόμμα εμφανιστεί. Ο εκπρόσωπος της κυβέρνησης επιπλέον, μιλά για μια «νέα δημοκρατία», κάτω από την προστασία των όπλων.

Το καθεστώς επιδιώκει να επιβάλει μια ιδεολογία στον ελληνικό λαό. Πολλές προσπάθειες γίνονται ακόμη για την ιδεολογική προσέλευση των νέων και για μεγαλύτερη επιρροή στην καλλιτεχνική ζωή της χώρας.

Πολυάριθμοι εχθροί του καθεστώτος έχουν περάσει από πολιτικές δίκες και τους έχουν επιβληθεί βαριές ποινές. Πολλοί υποστηρίζουν ότι τους έχουν συμπεριφερθεί με βίαιο τρόπο κατά τη διάρκεια των ανακρίσεων και συνεχώς αρνούνται τις υποτιθέμενες ομολογίες τους, που αποσπάστηκαν με τη βία κατά τις ανακρίσεις αυτές.

Σε αρκετές περιπτώσεις η ελληνική κυβέρνηση έχει ελευθερώσει πολιτικούς κρατούμενους αλλά την ίδια στιγμή έκανε νέες συλλήψεις. Πολλά άτομα κρατούνται χωρίς καμία δίκη.

Επιπλέον, η κυβέρνηση αρνήθηκε να ανανεώσει τη συμφωνία για τις δράσεις του Ερυθρού Σταυρού στην Ελλάδα.

Παρά την κατάργηση της λογοκρισίας, η κατάσταση παραμένει δύσκολη για τον Τύπο. Κανένας δεν μπορεί να μιλήσει για ελευθερία του Τύπου.

Το ελληνικό καθεστώς δεν έχει βγει από την απομόνωσή του και έχει αποξενωθεί από τον ελληνικό λαό. Η πλειοψηφία των πολιτικών, αριστερών και δεξιών, είναι εναντίον της κυβέρνησης. Παρόλα αυτά, το καθεστώς ισχυρίζεται ότι υποστηρίζεται από τους πολίτες. Αν είναι πράγματι έτσι, αναρωτιέμαι, γιατί δεν προκηρύσσει δημοκρατικές εκλογές;

Η ελληνική κυβέρνηση πασχίζει να δείξει ότι έχει καλές σχέσεις με τις ΗΠΑ. Οι Αμερικανοί φαίνεται πως συνεχίζουν να πιέζουν τους Έλληνες ηγέτες να οδηγήσουν στη δημοκρατία τη χώρα. Τον Σεπτέμβριο του 1970, οι ΗΠΑ ξανάρχισαν την παράδοση όπλων στην Ελλάδα. Η δήλωση του Στέιτ Ντιπάρτμεντ ήταν ότι αν και περίμεναν πιο γρήγορη αποκατάσταση της δημοκρατίας, είχε ξεκινήσει η τάση προς την εγκαθίδρυση ενός συνταγματικού καθεστώτος. Βρίσκω ακατανόητη αυτή τη δικαιολογία και απορώ πώς η μεγαλύτερη δύναμη του ελεύθερου κόσμου μπορεί να σταθεροποιεί την κατάσταση στην Ελλάδα κατά τέτοιο τρόπο. Αυτή η απόφαση της αμερικανικής κυβέρνησης μπορεί να προκαλέσει την πικρία του ελληνικού λαού και να μειώσει τη δημοτικότητα του NATO στην Ελλάδα.

Ως συμπέρασμα, ο εκφράζω την άποψη ότι η παρούσα κατάσταση της Ελλάδας δεν αφήνει χώρο για αισιοδοξία και ότι οι μελλοντικές προοπτικές διαγράφονται ζοφερές. Οι άνθρωποι που κυβερνούν την Ελλάδα αποδεικνύουν όλο και περισσότερο με τις πράξεις τους ότι δεν έχουν καμία πρόθεση να επαναφέρουν στην Ελλάδα τη δημοκρατία.

** Κείμενο βασισμένο στην αυθεντική αναφορά (report) του Max van der Stoel.*

Μετάφραση – διασκευή κειμένου: Κωνσταντίνος Μαυρίδης, Β2 (2018),

μέλος του προγράμματος “Am I a European?”

Πηγή: Van der Stoel, M. (1971). The Situation in Greece (Doc.2892). Council of Europe Assembly Political Debate 28.01.1971. Διαθέσιμο στο:

<https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=0900001680677d83>

Άλλες πηγές:

Council of Europe. European Commission of Human Rights. The Greek Case 1967. Διαθέσιμο στο: https://www.echr.coe.int/Documents/Denmark_v_Greece_1.pdf

Leuprecht, P. (2011). Max van der Stoel – a tireless defender of Greek democracy. *Security and Human Rights* 3, 183-185.

Φωτογραφία:

Foundation Max Van Der Stoel:

https://www.foundationmaxvanderstoel.nl/about_us

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ*
11^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
16-20 ΙΟΥΝΙΟΥ 1969

«ΕΛΛΑΔΑ»

Η Σοσιαλιστική Διεθνής επιβεβαιώνει την καταδίκη εκ μέρους της της απάνθρωπης δικτατορίας στην Ελλάδα και την ενεργή συμμετοχή της στη διεθνή δράση για την υποστήριξη των καταπιεσμένων Ελλήνων.

Διαμαρτυρία στο Λονδίνο. 12/9/1969. Ίδρυμα της Βουλής των Ελλήνων.

Ήταν με την πρωτοβουλία των Σοσιαλιστών που η Συμβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης απαίτησε την αναστολή της συμμετοχής της Ελλάδας μέχρι την

αποκατάσταση της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Η Επιτροπή Υπουργών αποφάσισε να περιμένει την αναφορά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Η Σοσιαλιστική Διεθνής παρακινεί όλα τα κόμματα-μέλη να εξασφαλίσουν με κοινοβουλευτική πράξη και με την πίεση της κοινής γνώμης ότι η Επιτροπή των Υπουργών του Συμβουλίου θα αποπέμψει την δικτατορικά κυβερνώμενη Ελλάδα.

Επίσης, όλα τα κόμματα καλούνται να συνεχίσουν την προσπάθεια για να επιφέρουν την αναστολή της σύνδεσης της Ελλάδας με την Κοινή Αγορά, έως ότου η Ελλάδα επανέλθει στη δημοκρατική νομιμότητα.

Η Σοσιαλιστική Διεθνής αποδοκιμάζει το γεγονός ότι κάποιες χώρες του NATO συνεργάζονται ακόμα στρατιωτικά με το ελληνικό καθεστώς, στέλνοντας όπλα. Αυτές οι παραγγελίες όπλων, δεν αποτελούν συνεισφορά στη διεθνή υπεράσπιση της ελευθερίας· αντιθέτως, αποτελούν αποφασιστική στήριξη προς τους εχθρούς της δημοκρατίας.

Η Σοσιαλιστική Διεθνής τονίζει ότι όλες οι δυτικές κυβερνήσεις και ειδικά οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι υπεύθυνες για τη συνέχιση της δικτατορίας στην Ελλάδα, που καθίσταται δυνατή μόνο με την υλική και ηθική υποστήριξή τους.

Τέλος, η Σοσιαλιστική Διεθνής επιβεβαιώνει την αλληλεγγύη της με όλες τις ελληνικές δημοκρατικές δυνάμεις που αγωνίζονται για την επιστροφή του δημοκρατικού πολιτεύματος. Κάνει έκκληση σε όλα τα κόμματα-μέλη να συνεχίσουν να υποστηρίζουν αυτή τη μάχη προσφέροντας υλική βοήθεια στα θύματα της καταπιεσμένης Ελλάδας.

Κείμενο βασισμένο στο αυθεντικό ψήφισμα (11^ο Συνέδριο Σοσιαλιστικής Διεθνούς)

*Διασκευή – μετάφραση αυθεντικού κειμένου: **Εύα Ντακοβάνου** (B3 -2018),*

μέλος του προγράμματος “Am I a European?”

Πηγές:

Council of Europe. Resolution of the International Situation adopted by the Eleventh Congress of the Socialist International. Διαθέσιμο στο: <https://rm.coe.int/09000016806701b3>

Council of Europe. European Commission of Human Rights. The Greek Case 1967. Διαθέσιμο στο: https://www.echr.coe.int/Documents/Denmark_v_Greece_I.pdf

Δευτερεύουσες πηγές:

Pedaliu, E.G.H. (2011). "A Discordant Note": NATO and the Greek Junta, 1967-1974. *Diplomacy & Statecraft* 22(1), 101-120. DOI: 10.1080/09592296.2011.549745

Soriano, V.F. (2017). Facing the Greek junta: the European Community, the Council of Europe and the rise of human-rights politics in Europe. *European Review of History* 24(3), 358-376.

Φωτογραφία:

Αρχείο Ιδρύματος της Βουλής των Ελλήνων. Χρονολόγιο.

http://foundation.parliament.gr/VoulhFoundation/VoulhFoundationPortal/images/site_content/voulhFoundation/file/Ektheseis/Diktatoria/Eng/Chronologio%201969_ENG.pdf

ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Η Εβελίνα Βιβλάκη (Γ1- 2018 και μέλος του προγράμματος “Am I a European?”) και η Κάλλια Θεοτόκη (Γ1-2018) παρουσιάζονται στο Συμβούλιο της Ευρώπης ως μάρτυρες.

Μαρτυρίες αποτελούν επίσης και τα κείμενα δημιουργικής γραφής δύο ακόμα μαθητριών, της Δάφνης Πετροπούλεα (Γ3-2018) και της Θάλειας Μικρούδη (Γ2-2018 και μέλος του προγράμματος “Am I a European?”)

Τα κείμενά τους είναι δημοσιευμένα στον υπερέσυνδεσμο [Δημιουργική γραφή και αφίσες](#), σ.15-18 και σ.18-20 αντίστοιχα.

Πηγές:

- Οι δημοσιευμένες πηγές στην ιστοσελίδα **ΤΟΠΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ [Φύλλα εργασίας](#)**.
- Κείμενα από τη βιβλιογραφία στα [Φύλλα εργασίας](#), σ.42, όπως της Κίττυς Αρσένη, του Περικλή Κοροβέση, του Ιωσήφ Βαλυράκη, του Γιώργου Σεφέρη κ.ά.
- Αρσένη, Κίττυ (2005.) *Μπουμπουλίνας 18*, Αθήνα: **Θεμέλιο**. Ανακτήθηκε από το [Σπουδαστήριο Νέου Ελληνισμού](#).
- Κοροβέσης, Περικλής (2007). [Ανθρωποφύλακες](#). Αθήνα: ΗΛΕΚΤΡΑ.

Τα κείμενα είναι δημιουργίες κάποιων εκ των μαθητών του προγράμματος e-twinning “Am I a European?” που εφαρμόστηκε στο Γυμνάσιο Δροσιάς το σχ. έτος 2017-18, με υπεύθυνη καθηγήτρια την Ε. Τζαβάρα.

Στο πλαίσιο του προγράμματος αυτού, οι μαθητές μελετούν τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με χαρά αποδέχτηκαν την πρόσκληση να συμμετάσχουν με αυτή τη μικρή συνεισφορά κειμένων στη διαθεματική Εργασία της Γ΄ Γυμνασίου:

«Τοπική Ιστορία- Αντιφασιστικό Μνημείο Διονύσου- Αντιδικτατορικός Αγώνας», με υπεύθυνη καθηγήτρια την Εύη Συρίγα.

Οι μαθητές μελέτησαν πρωτογενείς και δευτερογενείς πηγές. Τα κείμενα είναι δικές τους δημιουργίες.

ΤΟΠΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΜΝΗΜΕΙΟ ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΑΝΤΙΔΙΚΤΑΤΟΡΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

Συμμετοχή:

“Am I a European?”